

DAN PÅ AUKTION

Dan Turèlls manuskripter, bibliotek, pladesamling, breve, kunst, instrumenter, skrivemaskine, bånd, fotografier, musikanlæg, møbler, tøj, osv., osv.

Hele baduljen fra Turèlls hule i lejligheden på Alhambravej på Frederiksberg skal sælges.

Det tager Bruun Rasmussens Auktioner i København sig af 3. december

Siden Dan Turèll døde 15. oktober for 10 år siden, har alle hans personlige ting stået urørt i lejligheden. Nærmest som et museum.

Nu har hans enke, skuespilleren Chili Turèll, besluttet, at det skal ud ad røret.

Hvad effekterne kan indbringe økonomisk, er der ingen, der tør gisne om.

pn

LØRDAG

Chili Turèll har besluttet at rydde sin afdøde mands arbejdshule. (Foto: Jesper Stormly)

Dan Turèll nåede 120 års forbrug af damer, tjald og bajere i løbet af sit korte liv

DAMERNES DAN

- Græde snot? Eller flæbe? Nej! Det har jeg ikke tænkt mig. Misforstå mig ikke. Selvfølgelig røg jeg ned i et dybt sort hul, da 'Onkel Danny' døde. Jeg havde det ad helvede til i en meget lang periode.

Men den mand havde altså så mange damer, fik så meget pussy, drak så mange bajere og røg så meget tjald i sit fantastiske og hektiske liv, så vi andre almindelige dødelige ville være 120 år om at nå det samme. Så på det område kan man kun misunde manden. Der manglede han sgu ikke noget som helst.

- Selv om han var yngre end mig, betragtede jeg ham altid som den storebror, jeg aldrig har haft. Jeg tror såmænd osse, han betragtede mig som en slags lillebror.

Lillebroderen er tegneren Peder Bundgaard.

Storebroderen digteren Dan Turèll. 15. oktober er det ti år siden Dan Turèll døde af kræft. Han blev 47 år.

Patriarken, buddhisten, nattevandrer, skatteskyldner, mediemonster, vampyren i den sorte læderjakke, gentlemanen, debattøren, forfatteren, samfundsrevseren, bralrhovedet, det generte og sky menneske, arbejdshesten.

Betegnelserne var og er mange. Under alle omstændigheder satte han sine fodspor i sådan en grad, at mange af hans kolleger ville give deres højre arm for at opnå den samme status.

Sig Dan Turèll til Peder Bundgaard, og kneveren står ikke stille i timer.

Den i bogstaveligste forstand store tegner kan i få sekunder se lidt mismodig og trist ud, når han taler om sin bedste ven. Men ellers lyser øjnene op, når hovedet bliver skruet tilbage til 70'erne og 80'erne, hvor de to nat efter nat gjorde gader, stræder og værtshuse usikre på det Vesterbro i København, som Dan Turèll elskede mere end noget andet.

Peder Bundgaard:

EN SKY MAND

- Dan havde faktisk ikke ret mange venner. Sådan rigtige venner. Det var et valg, han selv tog. Jeg var en af dem. Det var jeg stolt over

uden egentlig at tænke så meget over det dengang.

- Der er nogle, der siger, du var hans anstandsdame?

Peder Bundgaard griner.

- Jamen, det var jeg osse på en eller anden måde. Dan var i virkeligheden et meget sky menneske. Eller han kunne være det i hvert fald. Når vi sad på et eller andet værtshus og drak og diskuterede, var der stort set altid nogle, der ikke kunne lade ham være. Så var det, jeg en gang imellem blandede mig. For var der noget, Dan hadede, så var det fremfælsende, halvfulde værtshusgæster, der absolut ville have ham i tale. Okay! Han havde sgu ikke noget mod at indlede en diskussion og alt muligt. Men der var osse grænser. Og hvis folk rørte fysisk ved ham, tog ham på skulderen eller sådan noget lignende, så gik han i baglås. Totalt. Han blev nærmest helt hvid i hovedet af raseri. Selv om folk gjorde det i en god mening.

- Var han ikke selv skyld i det? En kæmpe selviscenesætter. En blæserøv. Han sad der iført sin store hat, sit mørke jakkesæt, skaldede isse, mørke briller og sortlakerede negle?

- Jo! Gu' var han da selv skyld i det. Han var jo et stort image. Et image, han selv havde skabt for at få opmærksomhed.

- Så måtte han vel osse finde sig i folks opmærksomhed. Det var jo den, han ville ha'!

- Nå jo! Men lidt pli og ynde fra folk havde han ikke noget imod. Han havde selv meget pli og ynde.

FULD OG SKÆV

- Var han alkoholiker?

- Nej! Han drak som et hul i jorden en gang imellem. Der var ingen, der kunne følge med ham. Men han var altid i stand til at arbejde.

- Blev han aldrig fuld?

- Jo da.

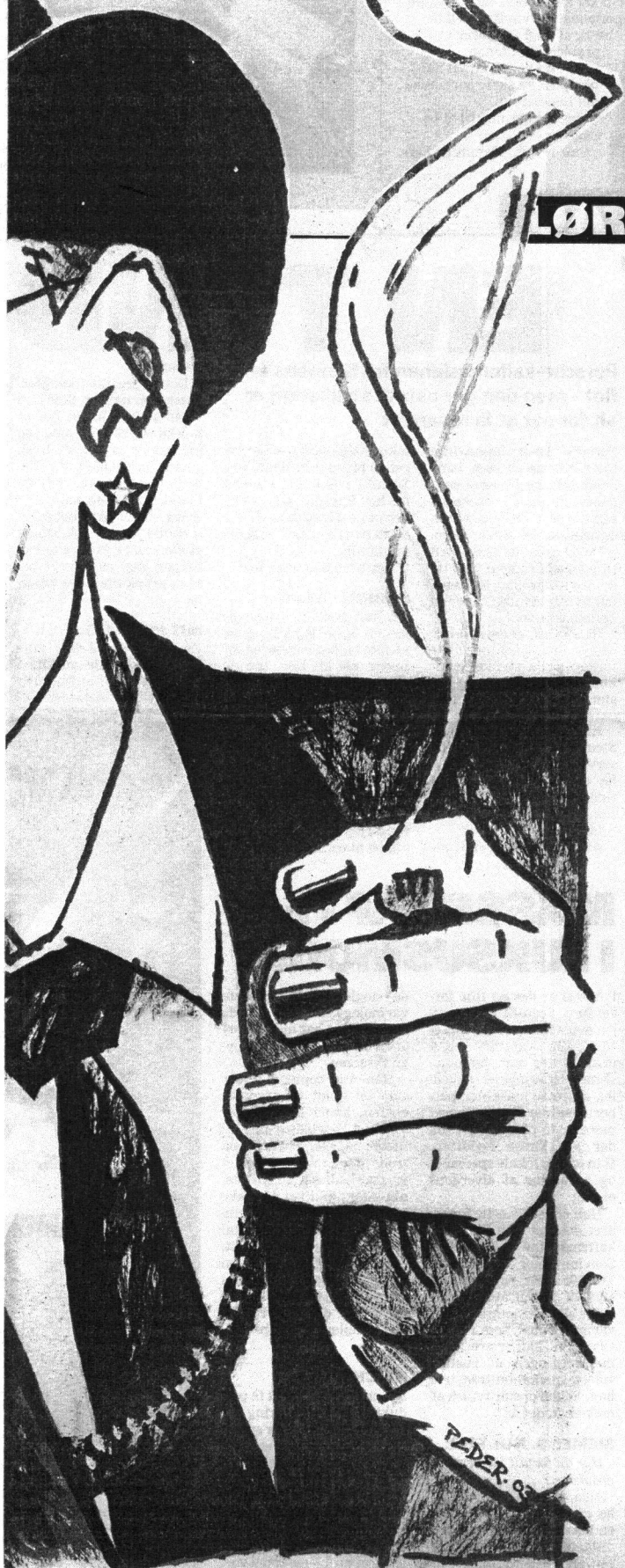
- Hvordan var han så?

- He, he ... ja, så blev han bøvlet som alle andre. Men det kom på et langt senere tidspunkt.

- Var han junkie!

Dan Turéll i vennen
Peder Bundgaards
kærlige streg.

'Enhver pr har værdi, og det beror selvfølgelig på gentagelseeffekten
Og på den måde bliver al pr før eller senere i en vis forstand god pr.
Fordi det understreger at man er der'

Dan Turéll

'Hvis det er kunst
når tre balletdansere
fiser rundt inde på
Det Kongelige, så er det
sgu meget svært at benægte
at det kan
være kunst hvis nogle
af pigeme nede på
Cometbar spjætter
med benene'

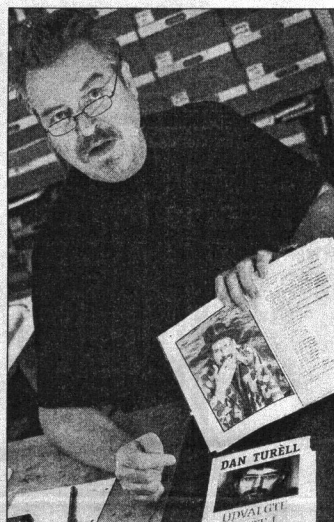
Dan Turéll

'For hver en der nogen sinde
får læst et digt af mig er der
tusind der ved at jeg findes
fordi de ved jeg bruger sort
neglelak. Og netop af den
grund er der hundrede andre
der vil finde på at læse mig'

Dan Turéll

LØRDAG

lørdag 11. oktober 2003 29

Peder Bundgaard – tegner og alt muligt andet. Dan Turélls bedste ven.
– Jeg bliver fuld 15. oktober. Men jeg græder ikke snot af sentimentalitet.
(Foto: Ole Steen)

fysisk og psykisk stærk. Jeg har aldrig oplevet noget lignende. Men det var ikke det, han blev syg af. Kræft kan ramme alle.

GAMMELDAGS MED DAMERNE

– Damer?

– Ja, der er vi inde på noget. Jeg tror, der var mange. Rigtigt mange. Det talte han aldrig om. Uanset hvor godt man kendte ham, havde han altid et lag, man aldrig kom ind under. Men jeg har da grebet ham i et og andet med damer, han havde svært ved at bortforklare. Så blev han helt forfjamsket. En tilstand, han hadede. Næsten rød i hovedet af flovhed.

– Han blev gift med skuespilleren Inge Margrethe Svendsen, senere Chili Turéll. Var han hende utro?

– Ja, ser du. Nu er du inde på noget, ja, hvad skal jeg sige. De to havde naturligvis deres skænderier, eller hvad jeg nu skal kalde det. Der var noget ballade indimellem, hvor hun flyttede fra deres lejlighed.

Så det med fremmede damer i sådan nogle perioder ... eller når han var ude at holde foredrag i provinsen. Jeg tror sgu ikke, han holdt sin sti helt ren før de sidste mange år. Men herregud, det er der vel heller ikke noget fordækt i.

– Han var gammeldags på mange måder?

– Ja. Bl.a. på det private. Han mente virkelig, at det var manden i huset, der skulle skaffe pengene og den daglige føde – og konen, der skulle gå derhjemme og passe børnene. Dan ville gerne have masser af børn. Men han og Chili fik kun et, nemlig Lotus, der nu er i begyndelsen af 20'erne. Men Dan havde bare glemt, at Chili osse var kunstner og helt sin egen. Så den der gammeldags levevis kunne ikke helt lade sig gøre. Det ville hun ikke finde sig i.

– Fik han aldrig et par på hovedet, når han var på værtshus?

– Han talte aldrig om det. Men jeg har da set ham med et blåt øje. Han havde engang holdt foredrag i Esbjerg og var gået på værtshus bagefter. Iført sin ørering, hat og det hele. Der var vist et eller andet med nogle fiskere, der kaldte ham bøsse. Så svarede han og jordede dem totalt verbalt. Det skulle han aldrig have gjort på de kanter. Men han opsogte aldrig slagsmål. Voldelig var han kun ordmæssigt.

– Hvordan ville han have været i dag?

– På samme måde. Bortset fra, han ville have hadet den moderne teknik med pc'er og sådan noget. Den slags hadede han.

– Hvad laver du 15. oktober?

– Jeg drikker mig skidefuld. På en god måde. Jeg tuder som sagt ikke.

AF PETER NØRGAARD

ONKEL DANNYS DOBBELTE BOGHOLDERI

En gang midt i 1970'erne havde vi inviteret Dan Turéll til at holde forelæsning på Københavns Universitet.

Jeg er herefter nødt til at sætte 'forelæsning' i anførselstegn, for Dan talte selvfølgelig uden manuskript. Og han snakkede om alt, hvad der faldt ham ind. Nærmest som om han var på stoffer.

Og ikke nok med det: Dan gik på bordene, mens ordene fløj ned til os. Det havde vi sgu aldrig set før.

De studerende var mælløse. Indimellem pegede Dan ned på deres lærer – mig – og sagde: – Nå, hvad siger den franske tjener?

Jeg skulle aldrig have taget den røde vest på. Jeg rødmede. De studerende var henrykte. Manden blev klappet ud.

Da Dan havde givet sit bohème-show, gik vi sammen ned på en lokal bodega fik

en øl og nogle håndmadder. Dan tjekkede lige, om der var svinekød indblandet. Så ville han ikke æde det.

Mens vi sad og sludrede, trak Dan sin kalender frem. Og da var det, jeg fik chokket. Det var som at se ned i en travl direktørs time-manager. 'Klokken 13.00 møde med Poul Borum. 14.00 Skattevæsenet. 15.30 aftale med Jarl Borgen', osv. Dag efter dag. Kalenderen fuld.

Manden, der lige havde givet rollen som udflippet syrehoved, viste sig at være tjekket i hoved og røv.

Det kunne man selvfølgelig have sagt sig selv. Uden dobbelt bogholderi intet show. Systematisk uorden kræver streng disciplin.

Dan var super professionel.

AF JOHN CHR. JØRGENSEN

icj